

30.9.14

פרוטוקול וועדת היגוי ראשונה - קריית אונו

נוכחים:

ראש העיר- מר ישראל גל
מ"מ וסגן רה"ע, מחזיק תיק החינוך- מר רון מלכה
מנהלת האגף לחינוך- גב' נירה פרידמן
מנהלת מח' חינוך יסודי ועל- יסודי- ד"ר ירדנה חדד
מפקחת כוללת- גב' רבקה אינגביר
מנהלת השפ"ח- גב' ליקה חציר
מנכ"לית משה"ח לשעבר- גב' דלית שטאובר
מנהלת האגף לחינוך על יסודי משה"ח לשעבר- גב' יפה פס
נציגי הנהגת הורים- גב' פועה ביבי- בי"ס שרת, גב' לימור אונגר- תיכון בן צבי,
מר יניב בוכניק- חט"ב בן צבי.
נציגי מנהלים יסודיים- גב' אושרה גילי דוידוביץ
תקציבאית אגף החינוך- גב' מורן שלו
מנהלת חט"ב שז"ר- גב' עדה נחום
מנהלת חט"ב בן צבי- גב' גלית לוי
מנהלת חטיבה עליונה- גב' ציפי רוזנבוים
מייסד ומנכ"ל הקריה האקדמית אונו- מר רנן הרטמן.
נציגת וועדת חינוך- ד"ר המר דפנה
גב' מירי מצרי

ד"ר איציק כהן- הצגה עצמית + צוות מכון משאבי ידע
מטרות הפגישה:

1. הצגת מטרות התוכנית ותוצריה.
2. לשמוע אתכם בהתייחס לסוגיות רחבות ופתוחות.

סבב היכרות-

רנן הרטמן- מייסד ומנכ"ל האקדמית אונו. שמח להיות שותף בחשיבה אסטרטגית.
פלטפורמה וחיבור רעיוני ויישומי בשטח. פתחנו בי"ס לחינוך ואנו רואים בקריית אונו שדה
ניסויי. חושבים שהתהליך צריך להיות מרחבי ולא עירוני בלבד. נדרשת חשיבה אזורית.
דלית שטאובר- מגיעה גם בכובע של מלווה את הקמת הקמפוס לחינוך באקדמית אונו.
רואים את עצמנו בכך שהמעבדה החינוכית תהיה בקריית אונו.

גלית לוי- הצגה עצמית
לימור אונגר- הצגה עצמית
יניב בוכניק- הצגה עצמית
רבקה אינגביר- הצגה עצמית
אושרה גוילי דוידוביץ- הצגה עצמית
פועה ביבי- הצגה עצמית
מורן שלו- הצגה עצמית
יפה פס- הצגה עצמית
ליקה חציר- הצגה עצמית
עדה- מנהלת חט"ב שז"ר- הצגה עצמית
ד"ר ירדנה חדד- הצגה עצמית
נירה פרידמן- הצגה עצמית

ראש העיר, ישראל גל: רוצה להדגיש שאנו לא יודעים מה הולך להיות בסוף, אין כיוון מוגדר, ברוך. נדרש להיות יצירתיים ופתוחים לחשיבה. יכול להיות מודל אזורי ועד המודל השמרני של היום מהקצה השני. וועדה עם איכות טובה כזו של אנשים, נדרשים לתוצר טוב תוך זמן קצר, חייבים לקבל החלטות מהירות ברמה המקומית והמרחבית.

רון מלכה- מ"מ ראש העיר ומחזיק תיק החינוך: אחת הוועדות החשובות שהוקמו השנה. כובד האחריות על כל אחד מהיושבים. מרגיש מאוד בטוח במי שיושב פה על מנת להיוועץ בו בקבלת ההחלטה. מי שיושב כאן משקף פחות או יותר את הדעות בעיר שלנו. צריכים להצטמצם בזמן, איציק יוביל את מודל עבודת הוועדה- איך הוועדה אמורה לעבוד, איך יתנהל ואיך נוביל להחלטה.

רנן הרטמן: רוצה לשמוע מה המנדט ועל מה בדיוק מדברים. האם מדברים על בי"ס חדשים? על כל מערך החינוך וכו'?

רון מלכה- המנדט הוא קודם כל לדון על כל האפשרויות הקיימות, ולראות מה אפשר לשלול ומה המודלים שהם ברי סיכוי ליישום.

ישראל גל- משרד החינוך מצפה מאתנו להחלטה כדי לדעת לאן להתקדם.
הכרה בצורך כבר יש.

מירי מצרי- הצגה עצמית.
ד"ר דפנה המר- הצגה עצמית.
ציפי רוזנבוים- הצגה עצמית.

ד"ר איציק כהן- הסוגיה מחייבת קבלת החלטות מהירות באופן יחסי, בחינת חלופות והרצון הוא להיכנס לתהליך יישום מהיר והדרגתי.

תהליך העבודה הוא חשוב ומשמעותי על מנת להגיע עם נתונים נכונים למקבלי החלטות שהם הרשות ומשרד החינוך. מעדכן מה נעשה עד כה בתהליך: קיימו ראיונות אישיים עם מרבית היושבים בחדר, ערכנו איסוף נתונים מתוך הרשות- מצב קיים ומצב עתידי. לא נכנסנו פה לחיזוי דמוגרפי, בנינו כבר שלד של חלופות. שיטת העבודה בתהליכים אסטרטגיים: אחרי השלב של אבחון ומיפוי -> בחינת חלופות יישומיות. נצביע על יתרונות/חסרונות, היתכנות ליישום. נבוא עם הצעות ישימות וראויות ושיש סיכוי טוב שתתקבלנה גם ע"י משרד החינוך. בתהליך סימנו מראש שני מפגשים חשובים של שיתוף ציבור:

האחד, מפגש פתוח לקהל הרחב- יפורסם באמצעי התקשורת המקומיים, נציג שאלות כלליות ומי שרוצה יבוא וישמיע את קולו. השני, פורום שולחנות עגולים- בו נתרכז יותר סביב סוגיות שייגזרו מתוך התהליך ויהיה מיועד בעיקר לאנשי חינוך שנמצאים במערכת ובמעגל הפנימי.

בחינה והתבוננות לאור:

מבנים פיזיים, חיזוי דמוגרפי, הישגים לימודיים, פרויקטים מרכזיים קיימים, חזון ושאיפות לעתיד, קיבלנו נתונים מההנדסה, מרה"ע וממחזיק תיק החינוך לגבי המצב הקיים, אנחנו עורכים סיורים בבי"ס, בודקים שטחים חומים.. אנחנו כבר בתהליך למידה מתקדם.

תמונת מצב והתרשמות: יש שביעות רצון גדולה מהמערכת, יש פה תהליכי עבודה ראויים. כבר עכשיו יודעים בוודאות שיש מחסור בכיתות ושצריך לתת תשובות מיידיות. יש תוספת של תלמידים וזה מבורך. המנדט שלנו זה החינוך העל יסודי בעיר – חט"ב וחט"ע, חינוך ממלכתי בלבד, אבל נתייחס אם יש השלכות על היסודי.

ד"ר ירדנה חדד- הנתונים בגרף כבר לא מעודכנים. ציפי רוזנבוים- הדיאגרמה על התיכון לא מדויקת. לא מתייחסת לתלמידי חוץ. המספר הזה כולל גם את גני תקווה ואור יהודה.

ד"ר איציק כהן- נקבל ממינהל תקשוב ומערכות מידע במשרד החינוך פלט נתונים על תלמידים תושבי קרית און הלומדים מחוץ לעיר ותלמידי חוץ הלומדים בקרית און. ציפי רוזנבוים- השאלה היא מה המקום שלנו במרחב ומה אנחנו עושים. צריך לעלות כמה שיותר שאלות...

חלופות אפשריות שנוצרו פה כחשיבה ראשונית:
חשוב לומר: אנחנו לא מתכננים את השנה הקרובה אלא איפה אנחנו רוצים להיות בעוד 5 שנים ואז לגזור אחורה. תהליך היישום יהיה הדרגתי.

בבחינת החלופות:

1. נשאים עם המודל הקיים. מוסיפים חט"ב עצמאית ותיכון עצמאי
2. לעבור ל-3 בתי ספר שש שנתיים
3. יצירת 2 מודלים בעיר
4. 3 בתי ספר 4 שנתיים

יש יתרונות וחסרונות לכל חלופה ובהמשך ניגע בכל אחד מהן...
רנן הרטמן- מה זה משנה שמונה ארבע, שש שלוש..?

דלית שטאובר- יש לכך השלכות תקציביות מרחיקות לכת. (בהתייחס למודל א'-ח').
ד"ר איציק כהן- נתייחס ליתרונות וחסרונות בהיבטים של פדגוגיה, מקצועי, תקציב, שטחים וכדומה על בסיס נייר עמדה שיוכן ויופץ למשתתפים.

חלופה אחרונה- יש שיח בין ראשי הרשויות להסתכל על בקעת און כמרחב. אם רוצים להיכנס להיבטים אופרטיביים אני ממליץ:
א. שכל יישוב יגדיר לעצמו מה נכון לעצמו ואח"כ להסתכל על המרחב.
ב. לרדת מהרמה הפוליטית ולהיכנס להליך יותר מקצועי עם הבנייה של תהליכי עבודה משותפים.

אנו מעוניינים בחלק השני של המפגש לשמוע אתכם.

ציפי רוזנבוים- בדרך לכאן חשבתי לעצמי למה אני באה. יש המון דברים שאין עדיין תשובות. צריך ללכת שלב אחד לאחור. לי רה"ע מאוד חסר החזון של קריית אונו. לאן אנחנו רוצים לקחת את העיר? יש לנו הזדמנות נדירה להחליט קודם מה קווי היסוד של קריית אונו.

החינוך חייב להתחבר לעיר. דיברת בבחירות על עיר קהילתית- איך החינוך משרת את הקהילה? בנוסף צריך להתייחס לא רק לחזון, אלא גם להחליט אילו עקרונות בחזון הזה רלוונטי ליישם במערכת החינוך. יהיה לנו קל יותר אם נשקיע עבודה בקביעת העקרונות שלנו ואז נוכל להחליט איזה חלופה טובה לנו.

אני רואה חינוך בעיר שבו המוסד המבוגר ביותר צריך למשוך את כל המערך החינוכי כלפי מעלה. בשנה האחרונה אני עובדת גם עם הפקולטה להנדסה של בר-אילן, מתוך מה שנובע מהשטח. לא בטוח שצריך בכלל לדבר על כסף כרגע- כסף מגביל את המחשבה. מה מיוחד בקריית אונו? אני רוצה להפוך את קריית אונו לעיר בינלאומית לחינוך. לי חסרות אינפורמציות, קיוויתי שנקבל נתונים שיסייעו לנו במחשבה ולא רק נתונים סטטיסטיים. ההתייחסות היא לבקעת אונו- הילדים הטובים של אור יהודה מגיעים אלינו וצריך לראות איך מסייעים לכולם ולא רק לטובים. אנחנו גרים יחד, צריך לחבר קשרים.

ישראל גל- החזון החינוכי של קריית אונו חשוב מאוד. יש מקום לשלב פה גם את אסף ממתודיקה שנתנו להם לעבוד ולגבש את החזון עם הגנים ובתי הספר כדי שידבר פה גם על החזון שהם אמונים עליו. בסופו של יום נמזג בין הדברים. המערכת צריכה להיות פתוחה, אטרקטיבית ומשתפת. ברור שעם נתונים כאלו עובדים במקביל ולא יכולים לעצור.

רון מלכה- אני לא חושב שצריך לעצור תהליך כזה כדי לקבוע חזון עירוני חינוכי. יכול להיות שיהיה נכון יותר אם זה יהיה הפוך. חזון חינוכי שסביבו יתגבש החזון העירוני. זה מה שימצב אותנו כעיר חינוך. זה לא מפריע להתקדמות שלשמו התכנסנו אל מול כתיבה של חזון.

רנן הרטמן- סוגיית לחץ הזמן... לכן שאלתי מה המטרות מלכתחילה.

בנושא החינוך לכל אחד יש תפיסותיו וקשה מאוד לתפוס מכנה משותף. צריך להגדיר את הצורך העיקרי כבתי הספר החדשים שיקומו בעיר. חזון חינוכי הוא קריטי אבל אי אפשר להכניס הכול לדיון אחד. כדי להצליח צריך לקבוע מטרה שניתן להגיע אליה. המלצתי היא לקיים צוותים קטנים יותר ולהתחיל לדבר. אני חולק איציק על מה שאמרת לפני כן שכל עיר צריכה לשבת ולדון בפני עצמה לפני זה. יש רצון של סביון לשתף פעולה עם קריית אונו וגם של גני תקווה- אבל אם נקבל את ההחלטות שלנו קודם אז לא נצליח ליצור שת"פ. אם באמת רוצים שינוי צריך לעבוד מהר ובצוותים קטנים.

יפה פס- שאלת המפתח בעיניי היא "למה שינוי?". אני חושבת שהשאלה "למה שינוי?" תוביל אותנו לשתי שאלות: מה חשוב לנו? ומה החלום שלנו? אחרי שנענה עליהן נראה מה צריך לשפר ומה צריך לשמר כי יש דברים נפלאים. אנחנו היום בעיתוי שכבר חייבים לעשות שינוי.

דלית: בעיניי, השאלה היא לא למה שינוי. האוזן שלי שמעה היערכות בצל שינוי. יש צורך דמוגרפי אבל השינוי הוא לא רק דמוגרפי. עם כל העבודה המעולה של בתי הספר פה אנחנו לא מכינים את הבוגרים שלנו לעתיד. כולם יודעים מה המיומנויות שהעולם מסכים שהולכים לשם. אי אפשר להתנהל אחרת ממה שאנחנו אומרים לבוגרים שלנו: אין עבודה בצוותים, אין איגום משאבים, אין שותפויות. הפורמט והכלי הוא המסר. הכינוס הראשון צריך להיות משותף ואח"כ הולכים לחשוב בצוות. זה אחרת מאשר אם יושבים וחושבים בבית ואז מגיעים כבר סגורים.

ד"ר איציק כהן- משפט בהתייחס לזה. הגשנו בקשה לתוכנית אסטרטגית לפני 3 חודשים, כולל תכנון דמוגרפי ארוך טווח (זה תהליך של 8-10 חודשים) והסתכלות רחבה, כולל צוותי משימה. הרשות החליטה לא לקבל את ההצעה שלנו (זה לגיטימי), ופיצלה את העבודה בגלל הצורך הדחוף לסוגיות מרכזיות. נכנס גוף נוסף, שעוסק בחלקים אחרים. המנדט שלנו הוא המבנה החינוכי הרצוי לעל יסודי ולא דמות הבוגר הרצוי.

דלית שטאובר: אם אני פה אז אגיד את דעתי. זה לא בסתירה למנדט שקיבלתם. צריך ראייה יותר רחבה. רה"ע לא רוצה לדון כרגע בכל הרצף.

ישראל גל- הבהילות של הוועדה הזאת היא אמיתית כי לולא הוועדה הזאת אני מקים חט"ב חדשה שנה הבאה, ואז אני מקבע ויוצר עובדה בשטח מבלי לחשוב. לכן זה המנדט שקיבלה הוועדה. אפשר להרחיב אבל צריכים להתמקד בעל יסודי. אין לנו זמן מהבחינה הזאת.

נירה פרידמן- לאור מה שראיתם ומה שאתם יודעים אנחנו בלחץ אדיר מבחינת לוח"ז. אנחנו קודם כל חייבים לראות את קריית אונו ואח"כ את היתר. מעבר לכך שגני תקוה כבר התחילה לבנות תיכון.

רנן הרטמן- האם אנחנו בכלל רוצים להתייחס לבקעת אונו או לא? התחושה שלי: הרבה שטחים חומים אין פה. אם סביון יכולים לתת לי את צומת סביון לבנייה אז כבר טוב.

ישראל גל- לפני שיוצאים החוצה צריכים להיות מגובשים במה שאנחנו רוצים. אם אנחנו נשארים תיכון שקולט מבחוח אז אוקי. אם מדברים על 6/6. צריך לדעת קודם כל מה טוב לנו ואז אפשר לפנות לשותפים שלנו לכל המנגנון הזה. כרגע אין מה לפנות החוצה...

דלית שטאובר- אם אתה מדבר רק על מבנה סטרוקטוראלי אז בעיניי זה דיון שיכול להיגמר תוך שעה.

נירה פרידמן- יש משמעות למבנה החינוכי של העיר. אנחנו יודעים להגיד שאנחנו חייבים להתרחב ושנחנו חייבים עוד בתי ספר לעיר. אנחנו רוצים לשאול באיזה אופן אנחנו רוצים להתרחב ואנחנו רוצים לשאול האם אנחנו יכולים. בואו נראה לאן אנחנו רוצים להגיע ואז נראה איך. ברור לנו שאנחנו בעד שת"פ ואנחנו יודעים שזה שלב נוסף בתהליך. קודם נברר לנו מה נכון מבחינה אסטרטגית ואז נפתח ליישובים נוספים.

רון מלכה- אלו שני תהליכים שצריכים להיעשות במקביל. ראשי ערים מהסביבה לא צריכים לשבת פה. יכול להיות שבמקביל צריך להתקיים שיח של ראשי ערים שישראל גל יוביל והוא זה שיביא לשולחן הזה את המסקנות, את מה שעלה שם אבל לא יחד איתנו בוועדה הזאת. שני תהליכים מקבילים.

ציפי רוזנבוים- אני רוצה לנסות להציע - צריך כרגע מקום לעוד חט"ב. זה נתון ברור. כרגע גם בחט"ב גני תקווה שכבת י' מתכננים עלינו בשנה הבאה. יש לנו מספיק זמן מצד אחד להצמיח ציר נוסף של כיתות ז' מבלי לקבל החלטות מהותיות ומצד שני לעשות עבודה מול רשויות נוספות ומול וועדות שונות בעיר ומחוצה לה על מנת לקדם תהליכים נכונים.

ישראל גל- זו אמירה שמקבעת אותנו על המודל הזה.

ד"ר ירדנה חדד- את מדברת על האיך כבר.

לימור אונגר- כל זמני הופך בסוף לקבוע.

ציפי רוזנבוים- האם מישהו חושב שאפשר לשנות את ביה"ס טוב יותר?

ישראל גל- בואו נלך על אלמנט השלילה וכך נגיע למודל.

ד"ר איציק כהן- קיבלנו מנדט בפרק זמן מוגדר, נשמח לעשות עוד בדיקות אך אלו תהליכים ממושכים. יהיה טעות לעשות פה טלאי על טלאי. נדרשת החלטה אחת בסיסית ראשונית: מה יהיה מה יהיה מבנה מערכת החינוך בקריית אונו? זו האבן הראשונה הגדולה שצריך להניח ואז נחליט לכמה בי"ס אנחנו זקוקים, מה יקום בעוד שנה, שנתיים... איך יראה כל בי"ס, מה הייחודיות ועוד.

מציע שנקיים תהליך מסודר עם אנשי מקצוע שסופו הצגת החלופות ואז להיכנס לתהליכי היישום.

מציע כרגע לא לעלות הצעות למבנים ארגוניים, אנחנו בישיבה ראשונה עם אנשי מקצוע כמותכם, עם הסתכלות על המרחב, עם הצגה של חלופות, נחליט החלטה ראשונה ומשם נתקדם..

אני רוצה שכל אחת מהחלופות תבחן באופן אמיתי. אני חושב שאם נעשה קיצורי דרך זו תהיה בכייה לדורות.

רנן הרטמן- האם מישהו טוען שהבן שלי שלומד עד כיתה ט' בבניין אחד, החזון או הערכים החינוכיים שהוא יוצא איתם הם שונים מילד שלומד מקריית אונו? מה ההבדל בין החלופות?

ד"ר איציק כהן- בישיבה הבאה נציג יתרונות וחסרונות של כל אחד מהמבנים.

כרגע לא רוצה לקבע את הדיון אלא לפתוח אותו.

רבקה אינגביר- הייתי רוצה שהמפגש לא יפספס משהו- זאת עיר חזקה בצורה בלתי רגילה בנושא חינוך. אוכלוסייה חזקה ומערכת חינוך מצוינת וככל שאני חושבת צריך לקרות פה משהו בסגנון: מציון תצא תורה. לא ברמת היישוב אלא ברמה של מדינה. סוג של עיר שמפה ייצא חינוך לכל המדינה.

אני מבינה את הצורך המידי אבל יש פה איכות שאסור לפספס אותה. צריך למצוא פה איזה פריצה שיהיה וואו. משהו אחר, חדשני שמדבר. טכנולוגיות אחרות, הסתכלות אחרת, זה צריך להיות גדול, חדשני ואחר.

לימור אונגר- האוניברסיטה של המדינה.

דלית שטאובר- נתון- משפחות עם ילדים צעירים עוברות לגור בקריית אונו. אנחנו רוצים שזה יהיה מגנט לכל הסביבה. בראייה המרחבית הפוליטיקה העירונית מרוויחה מאוד.

רנן הרטמן- מנהיגות לא יכולה להיות לבדה.

דלית שטאובר- עבדתי בכל מיני מקומות. במה התייחד ראש עיריית ת"א, רון חולדאי? אני המטרופולין של המדינה. מי שרוצה לבוא אליי שיבוא, מי שרוצה ללכת שילך- אני רוצה לתת ולצרוך שירות.

בעיניי קריית אונו היא המטרופולין של בקעת אונו. מפה יכולה להיות הפנייה לרשויות האחרות מתוך מקום של כוח.

יניב בוכניק- החזון של העיר עומד לנגד עינינו אבל קודם כל מה טוב לילדים שלנו. האם ההשפעה תיקח בחשבון את ההתפתחות של הילדים שלנו? אנחנו מודעים לבעיות של איגום משאבים ולקשיים שיש בחטיבות הביניים על הילדים. אני מקווה שגם הם יהיו חלק מהשיקולים. מצד אחד אנחנו רוצים כמה שפחות מעברים, מצד שני יש פה גם הזדמנות. רק בשבוע שעבר היה מקרה אלימות בין שני ילדים, אחד מחט"ב ואחד מחט"ע שחלקו מגרש ספורט.

ציפי רוזנבוים- לכן חט"ב ותיכון הם בנפרד.

ד"ר ירדנה חדד- צריך לדבר על החלופות- יתרונות וחסרונות.

ד"ר איציק כהן- אני לא רוצה לסגור. בפגישה הבאה נציג יתרונות וחסרונות והשוואה בין החלופות.

נירה פרידמן- אנחנו יודעים שלכל אחד מהמבנים והשיטות יש יתרונות וחסרונות. איציק יציג אותם בפגישה הבאה. לא מה שנכון לעיר אחת נכון לערים אחרות. איציק הציג חלופות שונות לערים שונות.

העצה של רון מלכה מאוד מעשית לנקודת הזמן שאנחנו נמצאים בה. אקטיביזם חברתי ומנהיגות, רוצים לפעול כדי לסחוף אחרינו נוער ואנשים. מהמקום הזה וממקום האילוץ אם נקיים שני תהליכים: האחד מה נכון לנו סביבתית, והשני מה אנחנו כעיר היינו רוצים אילו היינו חיים על אי בודד, זה ייתן לנו את התשובה הסופית.

אנחנו רוצים לראות עצמנו חלק מהמרחב אבל רוצים להיות מובילים/משפיעים ורוצים לתרום לאחרים מהידע והיכולות שלנו.

ד"ר איציק כהן- אני מציע מעבר לפורום ראשי הרשויות, צריך לקדם את המהלך הזה.

לימור אונגר- עדיין לא הצלחתי להבין מה מטרת הפגישה שלנו.
מה אנחנו רוצים?

רון מלכה- סיעור מוחין.

לימור אונגר- אני יושבת כאן ותוהה מה אנחנו רוצים בסופו של כל דיון לקבל.
אני מבינה שאנחנו רוצים להיות האוניברסיטה של המדינה...?
אם מתחילים מפה אז מה המבנה שנצטרך כדי להגיע לשם?
חייבים משהו- אני לא יודעת איך להתייחס לזה?

ד"ר איציק כהן- נקיים שלושה מפגשים בפורום הזה, שני מפגשים של שיתוף ציבור, המפגש הבא יוקדש להצגת החלופות, והמפגש השלישי לקראת התכנסות למשהו משותף.

נירה פרידמן- יש כמה דרכים לנהל תהליכים. יש אפשרות שאיציק יישמע את כל אחד לחוד ויכתוב פרוגרמה וכו'. הבחירה של איציק הייתה שחשוב לשמוע את האנשים.

התובנה שיצאה מהפגישה הזו היא שצריך לקיים שני תהליכים במקביל! יכול להיות שלאנשים מסוימים מתאים לעבוד עם משהו יותר מובנה. יכול להיות שזה יאריך את התהליך אך זה שווה בעיני- נטיות לב, ניסיון ממקומות אחרים..

לימור אונגר- נטיות הלב שלי שילמדו כפי שלמדתי ברמת גן - 8/4 הכי פנטסטי. אנחנו רואים את ההבדלים ומרגישים אותם
שלושת נציגי ההורים בעד א'-ח', ט'-יב'.

עדה נחום- אולי בגלל שלא כולם נמצאים באותו לבל אפשר להביא לכאן אנשי אקדמיה שיעזרו לנו.

ד"ר איציק כהן- נפיץ לקראת הפגישה את היתרונות והחסרונות של כל חלופה לכל חברי הוועדה, כך תוכלו לקרוא קודם ולהתייחס במפגש הבא.

יפה פס- קרית אונו היה תמיד 8/4. אני בוגרת ניר. חוויתי את המעבר לחט"ב כנורא. מה אני חשתי כמנהלת חט"ב. אני מכירה את המעבר כבר כמורה. חטיבת בן צבי למעשה נבנתה כחלק מהתיכון השש שנתי. אפילו סמל המוסד הוא אותו דבר. לאחר 3-4 שנים החטיבה מאוד גדלה ואז הוחלט לחלק חטיבה אחת לשתיים ולא הייתה חשיבה מעמיקה לגבי ההמשך של חטיבת הביניים הזאת. צריך לזכור את זה ואני יכולה לספר הרבה מאוד על מה שהיה ויחסי הגומלין בין חטיבות הביניים. התהליך של לחצות את חטיבת הביניים הקיימת ולהפוך אותה לשתי חטיבות היה תהליך יפיה מבחינת חשיבה.

אני מאוד מאמינה בבי"ס שש שנתי. כשלחלק מהנושא של המעברים יש פתרונות. למודל הזה יש הרבה יתרונות מבחינה פדגוגית וחינוכית ויש גם קשיים והם בעיקר נובעים מעצם העניין מי הבעלות של בתי הספר.

נירה פרידמן- יש בעיניי יתרון אדיר לעובדה שיש ניסיון מוצלח עם המודל הזה. היתרונות הם רבים, ויודעים להתמודד עם האתגר הכרוך בדבר.

ציפי רוזנבוים- זה אפילו מקומם אותי, אתם לא חיים בשטח. עם הרפורמות של אופק חדש ועוז לתמורה זה ממש לא מה שהיה.

לימור אונגר- אני מקושרת להרבה מנהלים שלא מרוצים מהמבנה הזה..

יפה פס- לא הכול מתאים לעיר הזו. לא סתם שאלתי למה שינוי. אני מכירה את החינוך בקריית אונו לפני ולפנים ולכן שווה לשמוע. יש יתרונות ויש חסרונות. נושא הבעלויות זה לא פשוט.

דלית שטאובר- זה לא דיון מסודר ואי אפשר לסיים אותו באקורד כזה. שאיזיק יציג את החלופות ואז אנשים יתייחסו בהתאם לניסיון ונטיות ליבם.

ציפי רוזנבוים- האם נעשה גם מהלך מרחבי במקביל?

ישראל גל- כן. א-ח כן הייתי רוצה להסביר מדוע זה כמעט בלתי ישים. משרד החינוך לא יממן וישתתף ואנחנו לא מסוגלים לבד. יש 3 בתי ספר שלא ניתן להפוך אותם לא'- ח'- יעקב כהן, ניר ויהלום. לכן זה כמעט בלתי ישים מבחינה כלכלית או מבנית. חייב שתבינו את זה. אנחנו לא מסוגלים לעשות את זה.

לימור אונגר- זה משאיר אותנו רק עם 6/6.

נירה פרידמן- לקחנו בחשבון שאנחנו מביאים אנשים בעלי דעות שונות וזה לא שלב הסכמות. הפגישה כן השיגה את מטרתה. לחדד את דבריי ישראל, אנחנו לא יכולים רק לחלום, הלואי ויכולנו. יש לנו אילוץ מאוד גדול בנושא השטחים שמיועדים למבנים ציבוריים. בתי הספר היסודיים גדולים ועמוסים. למבנה כמו יעקב כהן אין לאן לגדול. יש ריבוי תלמידים.

שני מודלים אפשר לשקול:

1. חטיבות ביניים עצמאיות ותיכונים עצמאיים.

2. שש שנתיים.

למפגש הבא יוצאים עם הבנה שזה מה שצריך לעמוד על סדר היום.

דעתנו של כל מי שיושב פה נחשבת. איציק יתווה דרך ובמקביל ישראל לוקח על עצמו לבחון מצב אזורי.

לקראת הישיבות הבאות:

- קביעת מועדים לשתי הישיבות הבאות המתוכננות של פורום וועדת ההיגוי ושל מפגשים עם הציבור:

המועדים שנקבעו:

1.12.14: מפגש 2 לוועדת ההיגוי, בין השעות 18:00-20:00

14.12.14: מפגש 3 לוועדת ההיגוי, בין השעות 18:00-20:00

31.12.14: מפגש שולחנות עגולים, בין השעות 18:30-21:00

- הישיבה הבאה תתמקד בהצגת מבנים של רצף חינוכי ותתייחס ליתרונות וחסרונות של המבנים ביחס למחקרים/מאמרים/ניסיון של ערים אחרות.
- לקראת הישיבה הבאה יועברו לחברי הצוות ע"י מכון "משאבי ידע" חומרי רקע בהתייחס למבנים ולרצף לצורך הדיון בישיבה.
- ייקבעו מועדים לשיתוף ציבור: שולחנות עגולים ומרחב פתוח

רשמה: רעות כץ- מכון "משאבי ידע".